

151
Ž 119

antifona:

Blou-dím, blou-dím ja-ko ov-ce ztra-ce - ná. Hle-dej, Pa-ne,

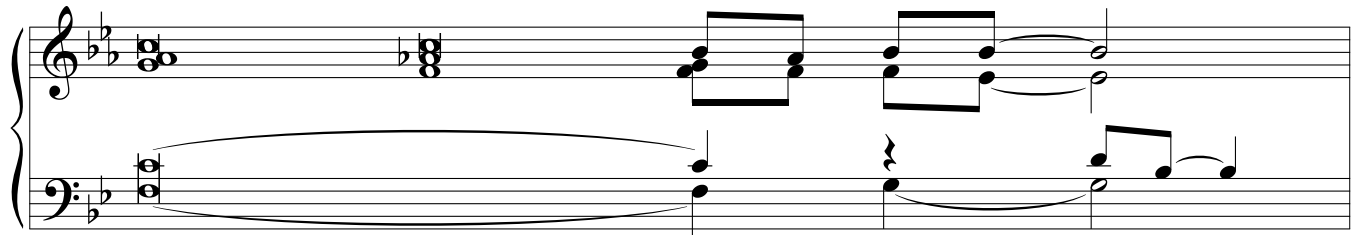
své-ho slu-žeb-ní - ka, kte-rý se roz-po-mněl na tvá při-ká-zá - ní.

verš:

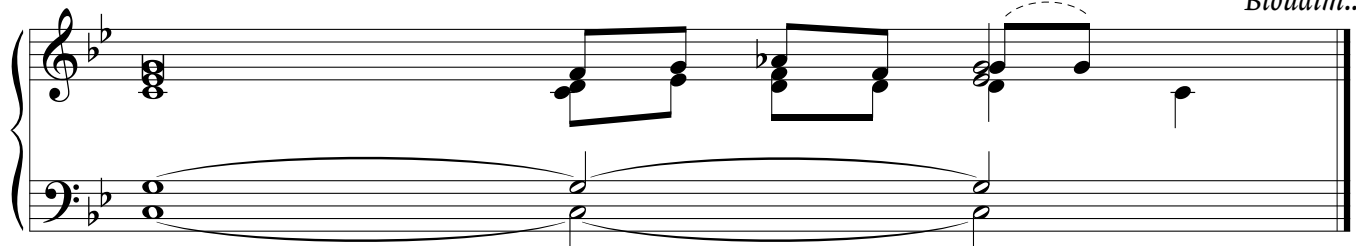
1. Má duše chřadne touhou po tvé spá - se,
2. Tvých ustanovení a tvých svěde - ctví se dr - žím,
3. Na pomoc mi podej svo - ji ru - ku,

čekám na tvé slo - vo.
máš před sebou všechny mo - je ces - ty.
tvá ustanovení jsem si zvo - lil.

Zrak mi slábne, vyhlí - - žím tvé slo - vo.
Kéž mé bédování dolehne až k tobě, Ho - spo - di - ne!
Kéž má duše žije a mů - - že tě chvá - lit,

Kdy už mě po - tě - šíš? *Bloudím...*
Dej mi rozum po - dle své - ho slo - va. *Bloudím...*
kéž mi pomá - - - ha - jí tvo - je sou - dy. *Bloudím...*

H: Daniel Heller